

I

Я згадую той день і час благословенний,  
Як дух твій молодий мене з землі підняв  
І побут хуторний, захмарений, буденний,  
Огнем твоїх очей живущих осіяв.  
Що та вода в казках живуща і зцілюща?  
Жизнь у тебе в очах, блаженна-невмируща.

II

Так! Жив я на землі, і ти з небес прийшла,  
На крилах юності до старощів спустилась;  
Ти з раю пахощів з собою принесла.  
І світом божества душа твоя світилась...  
Ні, не мечта свята — небесний херувим;  
Бо дух мій загорівсь огнем твоїм живим.

III

Воскрес я, і земля тепер мені тісна...  
Ти зникла, і тебе не між людьми шукаю.  
Прокинувсь духом я від життя, як од сна,  
Мов олень до води, до божества жадаю.  
Всім серцем вірую в істочник битія,  
Де в бозі зачалась душа свята твоя.